

FORELDRE UTVALG OG BARNEHAGEANSATTE I ÅMOT
KOMMUNE

330.00

10. januar 2005

4

Barne- og familierådgiver Laila Dāvøy
Åmot Kommune

2004/04169

- 515

**BARNA, VÅR VIKTIGSTE RESSURS, ELLER DEN GRUPPEN I SAMFUNNET VI
ØNSKER Å GI DÅRLIGERE FORHOLD ENN BURHØNS?**

Dette brevet er en tilbakemelding på forslaget om ny barnehagelov som ditt departement har utferdiget. Det som er synd her er at vi, foreldrene til de mest berørte nemlig barna, ikke er bedt om å komme med noen tilbakemelding. Hvorfor kan en bare spørre seg om. Er det fordi vi som kjøper varen, nemlig en trygg og sikker barnehage for våre barn, ikke blir vurdert til å kunne si noe om hvordan våre barn vil ha det?

Vi som i dag er kjøper av varen barnehage for våre barn, gjør dette med bakgrunn i flere forhold. Det viktigste for oss er ikke at barna skal oppbevares innenfor et gjerde med noen til å se etter de i den perioden vi voksne er på arbeid. Dersom det var det, hadde trolig et stort flertall av oss benyttet oss av kontantstøtten som du har innført, og betalt noen svart for å oppbevare barna våre i den perioden vi slipper å ha dem. Nei, det viktigste for de fleste av oss er at barna får en trygg, sikker hverdag med et godt pedagogisk tilbud med voksne som både vi og barna våre har tillit til, og kompetanse og tid til å ta seg av våre små. Våre små barn som en dag skal bli store og forhåpentligvis ønske å arbeide slik at vi som nå bestemmer, kan ha en noenlunde brukbar pensjonsalder, og slipper å bruke opp oljepengene til pensjoner.

Når en skal gjøre endringer på noe, ser en normalt på hvordan noe fungerer for deretter å komme med begrunnede forslag til forbedringer. I det fremsendte forslaget til ny barnehagelov, er det flere forslag til forbedringer, men det er ingen forklaring på hva det er i dagens lovverk som ikke fungerer. Men hvorfor skal en da foreslå disse endringene, dersom en ikke makter å påvise hva som er for dårlig i dagens lovverk. Hvordan kan det ha seg at en har vedtatt et minstemål for hvor mange dyr en kan ha i et fjøs, burhøns er ikke tillatt å lenger i Norge, og samtidig skal en fjerne loven som sikrer våre barn et minimum av lekerom inne og ute. Det må jo være en grunn til at disse restriksjonene er innført i landbruket. Tror departementet, at kommuner med dårlig råd vil ta seg de kostnadene det er å behandle våre barn på en bedre måte, enn bønder som har direkte økonomisk interesse i at dyrene har et minimum av velferd for å kunne tjene penger på dem? De har i tillegg dyrevernerorganisasjoner, kommunenes og fylkesmannens folk som kontrollerer at en følger loven. Dersom en har noen eksempler på dette, hadde det vært svært interessant å få disse opp på bordet.

I utkastet som nå foreligger legges det vekt på at en skal få en øket læring og fokusere på et tilstrekkelig pedagogisk nivå på de som skal arbeide i barnehagene. Her må det være en stor forskjell på hvordan hverdagen oppleves. Enten er det vi foreldre, som kjøper varen, dvs en bedret pedagogisk hverdag for våre barn, som ikke har forstått hvordan dette kan gjennomføres. I så tilfelle har departementet sett et lys og fått en forståelse av hvordan læring foregår som må være relativt revolusjonerende. Eller så har vi foreldrene forstått at dette er fine ord, men ingen substans i dem, noe departementet heller ikke motsies i forslaget. En skal kutte på antall ansatte i avdelingene, og en skal ikke stille krav til pedagogisk utdanning blant de ansatte, en skal ikke stille krav om luftkvalitet, etc etc. Hvordan departementet ser dette for seg, er innhyllet i ordet "tilstrekkelig".

I vår kommune har vi til nå hatt 3 flinke og godt kvalifisert ansatte pr avdeling. Vi som har barn er imponert over at dette også er tilstrekkelig, men dette går etter forholdene bra, tildels også meget bra. Dersom en skal ta innholdet i forslaget alvorlig kan vi se for oss 2 ansatte uten utdanning pr avdeling, med et større antall barn totalt i avdelingen enn det er i dag. Åpningstidene er lengre enn det som er definert som en normal arbeidsdag, slik at en må dele på tidlig/sen vakt. Dette vil innebære at det i perioder av dagen ikke er mer en 1 ansatt på vakt pr avdeling for å dekke dagen. I en småbarnsavdeling må det byttes bleier jevnlig. Dette må gjennomføres når en oppdager våte bleier, og en bør ikke vente så svært lenge. Er det da kun en på vakt, så må en enten vente til den andre kommer, noe som kan ta tid og barnet(ene) må gå

med våte bleier inntill videre, eller så må en bytte bleier og la resten av avdelingens barn leke uten tilsyn. I løpet av dagen skal det gjennomføres pauser, møter toalettbesøk etc. I denne perioden vil det igjen være kun 1 på vakt, ev så kan en jo slå sammen flere avdelinger, noe som vil lage enda større grupper, men som vil kunne sørge at det er mer enn 1 på vakt. Er det under slike forhold at en skal få øket læring og et forbedret pedagogisk grunnlag?

Våre barn ønsker, og vi ønsker på vegne av dem at de har voksne som har tid i hverdagen til å la noen kunne sitte på fanget når en er trist, leke med og å bli lest til. Vi voksne ønsker at de som er der klarer å trøste, klarer å skille de små når de krangler om de samme lekene og klarer å passe på at de ikke faller ned og blir skadet under lek. Vi ønsker og at de har overskudd til å kunne ta med seg barna på tur, slik som det er lagt til grunn for i dagens pedagogiske paragrafer.. Vi tror ikke at dette vil bli mulig når en ser på den nye loven. Hvem er det som tør å ta med seg barna ut på tur i skogen, til biblioteket eller til brannstasjonen når det blir så mange barn og så få voksne?

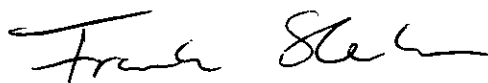
Hvem er det så som vil ta på seg en av de oppgavene, som noen av oss ser på som svært viktig? Det må jo være noen som ikke trenger å ta fri for å spise lunsj, gå på toalettet ikke blir syke, ei heller ønsker etterutdanning, for kommunene har jo ikke råd til ta inn vikarer ved fravær. En må heller ikke ha noe ønske om å få se resultat av det en gjør i arbeidet, bortsett fra at en skal prøve å holde en viss oppsikt med ungene i den perioden en er på jobb, da det i dette miljøet må bli svært vanskelig å få gjennomført et godt pedagogisk opplegg som øker læringen i barnehagen.

Foreldrene til barna i barnehagene i Åmot kommune ønsker gjerne endringer i barnehageloven, men disse må gå i retning av å sikre de rettighetene som barna har og gjøre de bedre. Vi ser ikke at endringene som er skissert i det nye lovverket bygger opp under dette. Tvert imot gir de mindre konkrete krav til kvaliteten på tjenesten som barnehagene skal levere, med eksempler som færre faglærte pedagoger, flere barn pr ansatt og mindre plass pr barn. Alt dette gjør at det blir mer opp til den enkelte kommune å avgjøre hvor mye de vil satse på barnehagene, samtidig som vi vet at kommuneøkonomien blir stadig dårligere over hele landet. Vi frykter at barnehagene i neste omgang blir offer for kommunenes sparetiltak, og at kvaliteten og sikkerheten til barna ikke blir ivaretatt. Vi ønsker derimot at en ny barnehagelov skal fokusere på hvilke krav som stilles til det som leveres, og at dette skal være så konkret at det ikke er opp til den enkelte kommune å forvalte dette alt etter hvilken økonomi de har. Med dette må vi også forvente at staten følger opp med midler, dvs ressurser til å støtte kommunene i å løse de pålagte oppgaver.

Med vennlig hilsen



For FAU/Skyssveien Barnehage Åmot Kommune



For FAU/Trollhaug Barnehage/Åmot Kommune